01/02/2021

“Ο Ζακχαίος παράδειγμα μετανοίας για τον σύγχρονο καπιταλισμό”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Φθιώτιδος Συμεών: «Ο Ζακχαίος παράδειγμα μετανοίας για τον σύγχρονο κρατικό και ιδιωτικό καπιταλισμό».

Στον Ιερό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Καλαποδίου Λοκρίδος και σύμφωνα με τα ισχύοντα για την Φθιώτιδα μέτρα προστασίας, ετέλεσε την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία το πρωί της Κυριακής 31 Ιανουαρίου 2021 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, όπου εγκαθίδρυσε στην επί τρία χρόνια κενή αυτή ενορία, νέο ιερέα, τον π. Χρήστο Καλιακούδα, τον οποίο και προσφάτως χειροτόνησε.

Η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μετεδόθη απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών, ανέλυσε την ευαγγελική περικοπή του Αρχιτελώνη Ζακχαίου, χαρακτηρίζοντας τον Ζακχαίο ως παράδειγμα μετανοίας για την σύγχρονη εποχή και κυρίως για τον κρατικό και ιδιωτικό καπιταλισμό.

Χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός». Με αυτά τα λόγια ολοκληρώνει ο Ευαγγελιστής Λουκάς σήμερα την περιγραφή της συνάντησης του Χριστού με το Ζακχαίο, της συνάντησης του Χριστού με έναν άνθρωπο τους σύγχρονης εποχής, με έναν άνθρωπο τους ελεύθερης αγοράς, με έναν άνθρωπο της σύγχρονης οικονομίας, όχι αυτής με τους περιορισμούς τους πανδημίας, της προ κορωνοϊού. Έναν άνθρωπο της καπιταλιστικής οικονομίας, ο οποίος ήταν πλούσιος και ζούσε βασίζοντας την ανάπτυξη του πάνω στο κέρδος και το κέρδος του το στήριζε πάνω στην αδικία, αλλά και πάνω σε μία νομιμοφανή σχέση με τους ανθρώπους. Ήταν συλλέκτης φόρων αλλά και τόκων. Μεγάλωσε μέσα σε αυτή την ατμόσφαιρα ο Ζακχαίος. Σε μία ατμόσφαιρα όπου ο άνθρωπος είναι ζαλισμένος από τις ηδονές αυτού του κόσμου και δεν βλέπει τίποτα μπροστά του, ούτε την υγεία, ούτε άλλα σπουδαία αγαθά της ζωής, όπου στο βωμό της υποτίθεται οικονομικής ανάπτυξης λησμονείται ο σεβασμός στο περιβάλλον που είναι προϋπόθεση μια υγιούς κοινωνίας και τους υγιούς οργανισμού, λησμονούνται αρχές και αξίες, ισοπεδώνονται τα πάντα μπροστά στην προοπτική μιας ακόρεστης και αχαλίνωτης ανάπτυξης».

Συνεχίζοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών ανέφερε:

«Ο άνθρωπος του σήμερα, εμείς οι άνθρωποι του σήμερα, χτυπημένοι από μία αναπάντεχη και απροσδόκητη πανδημία, βρισκόμαστε μπροστά σε μία μεγάλη ευκαιρία και εμείς σαν το Ζακχαίο να αναθεωρήσουμε το αξιακό μας περίγραμμα, να ξαναθυμηθούμε την αξία που λέγεται άνθρωπος, τώρα που στερούμεθα τις μεταξύ μας σχέσεις, τη δυνατότητα κοινωνικής επαφής. Τώρα που στερούμεθα τα πάντα, είναι μεγάλη ευκαιρία να ξαναβρούμε τον εαυτό μας, να ξανά εκτιμήσουμε και να επανοηματοδοτήσουμε την ζωή μας. Το έπραξε ο Ζακχαίος φιλοσοφώντας τη ζωή μπουχτισμένος από όλα όσα έχει ζήσει. Αλλά έπραξε και βρήκε νόημα… Ανέβηκε πάνω στο δέντρο για να δει το Χριστό, για να αντικρίσει το βλέμμα του και να συναντήσει το βλέμμα του, το βλέμμα του Χριστού. Είχε καταλάβει ότι η ζωή του ήταν συντρίμμια μέχρι τότε, ότι ήταν κατακερματισμένος, ότι η

εξωτερική του επιτυχία δεν ήταν τίποτα άλλο παρά ένα φθηνό επικάλυμμα για να μην βλέπει το εσωτερικό του κενό.

Γεννήθηκε ο πόθος και η λαχτάρα στην καρδιά του και όταν η καρδιά αγαπά δε λογαριάζει τίποτα, όταν η καρδιά καταλάβει πού βρίσκεται η πηγή της ζωής και είναι διψασμένη, το μόνο που την ενδιαφέρει είναι να πιει νερό και να ξεδιψάσει, να βρει νόημα, να πάρει η ζωή. Ο Ζακχαίος παύει να είναι μία κατακερματισμένη προσωπικότητα και γίνεται μία προσωπικότητα που αποκτά ενότητα και σχέση με τον Θεό και έκφραση άμεση της σχέσης είναι ότι ο Χριστός του λέει: «Κατέβα κάτω, διότι σήμερα θα έρθω στο σπίτι σου να μείνω». Τι συγκλονιστικό! Τι ανατρεπτικό! Τι επαναστατικό! Ο Μεσσίας, ο Διδάσκαλος να θέλει να πάει να μείνει στο σπίτι του αμαρτωλού Ζακχαίου».

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο κ. Συμεών υπογράμμισε:

«Ο Ζακχαίος όμως δεν έμεινε σε μία λεκτική μονάχα διατύπωση του πόθου του, αλλά τον εξέφρασε με πράξη, με έργο, τον εξέφρασε με μία λαχτάρα πραγματικά να αποκαταστήσει όσες αδικίες έπραξε, πραγματικά να διαγράψει, να εξοφλήσει όλους τους λογαριασμούς του και να ανοίξει ένα νέο βιβλίο στη ζωή του. Ήταν τόσο ευαίσθητος, που έφτασε να πει στο Χριστό: «Όχι απλώς επιστρέφω αυτά τα οποία αδίκως άρπαξα, αδίκως εσυκοφάντησα, αλλά «αποδίδωμι εις τετραπλούν». Έβαλε ο ίδιος στον εαυτό του 400% φόρο στις οφειλές του, αυτό δείχνει τη φιλότιμη καρδιά, αυτό δείχνει τη φιλότιμη ψυχή, αυτό δείχνει τον άντρα τον

πραγματικό και τον αληθινό, αυτό δείχνει τον άνθρωπο, ο οποίος πραγματικά θέλει να ζήσει και θέλει να βρει την πραγματική ζωή.

Αποτελεί ένα παράδειγμα ο Ζακχαίος και τολμώ να πω ότι αποτελεί και ένα υπόδειγμα για το πώς θα πρέπει να πορευτεί ο κόσμος, η κοινωνία, η ζωή στην μετά κορωνοϊό εποχή. Αν δεν έρθει η κοινωνία και οικονομία να αποδώσει εις τετραπλούν, 400% σε όσους αδίκησε, σε αυτούς που έβλαψε, σε αυτούς που έθεσε στο περιθώριο, που έριξε στην ανισότητα, στην ανεργία, στη φτώχεια, σε αυτούς που ανάγκασε να ψάχνουν μέσα στους κάδους των απορριμμάτων για να ζήσουν, τότε σημαίνει ότι η νέα κανονικότητα που θα ξημερώσει, θα είναι πιο απελπιστική από την προηγούμενη, θα είναι πιο οδυνηρή από την προηγούμενη και θα είναι και πιο θανατηφόρα από την παρούσα πανδημία, πού θα οδηγήσει ανθρώπους σε απογοήτευση και απόγνωση. Ο Ζακχαίος αποτελεί λοιπόν ένα σπουδαίο παράδειγμα. Μακάρι ο Ζακχαίος να γίνει ο προστάτης τόσο του κρατικού όσο και του ιδιωτικού καπιταλισμού, όχι για την προ της συνάντησης με τον Χριστό εποχή του, αλλά για την μετά τη συνάντηση με το Χριστό εποχή του, που ήρθε και απέδωσε εις τετραπλουν αυτά που ρούφηξε από το αίμα του λαού».

Προ της απολύσεως, ο Πρόεδρος του χωριού Καλαπόδι ιδιαίτερα συγκινημένος εκ μέρους όλων των κατοίκων του χωριού και της ευρύτερης περιοχής ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο που ετήρησε την υπόσχεση που είχε δώσει, πριν από λίγους μήνες, όταν στις Ιερές Παρακλήσεις του Δεκαπενταυούστου είχε επισκεφθεί μόνος το χωριό για να τελέσει την Ιερά Παράκληση στην Παναγία.

Τέλος ο Σεβασμιώτατος παρουσίασε τον νέο τους ιερέα π. Χρήστο και αναφέρθηκε στην αγωνιώδη του προσπάθεια προκειμένου να αποκτήσουν όλα τα χωριά τον ιερέα τους.

ΔΕΙΤΕ ΠΛΟΥΣΙΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου